



LO 1.º DE MAIG Y LA LLEY

III y ÚLTIM

Una vegada demostrat en nostres dos articles anteriors sobre aquest tema, que l'Estat, a pesar de tot quan se diga, no resta mai neutral en las qüestions de treball, sino que pel contrari se parcialitza es sempre manifesta en favor del burgès ó capitalistes, nos toca analitzar sa conducta en las qüestions d'ordre públic y veure si á lo menos aquí podem trobar aquesta tan cacarejada neutralitat que sempre té á la boca y may se li pot trobar en los fets.

La ley d'Ordre Públic vigent en la de 23 d'Abril de 1870, promulgada sent regent d'Espanya l' general Serrano, y ministre de la Gobernación lo Sr. Rivero. Com llavors regia la Constitució de 1809, aquesta ley pugna en alguns punts ab l' actual Còdich fundamental de la monarquia espanyola, per lo qual los ministres, per medi de circulars y decrets, l'han anada aclarint de tal modo, que ja no la coneix en la práctica ni la mare que l'ha parit. Mes com á nosaltres aquest imbrogllo legal no ns importa, passém á probar nostra tesis proposta.

Totas las lleys d'Ordre Públic obeheixen en primer lloch al instint de conservació del govern que las ha fetas, procurant prevoure, impedir y castigar rigurosament al qui tracti de privar del poder á aquell que l' dirigit. Aixís es que fins ara, no tractantse d' estat, may se referria á la proclamació dels estats de guerra, perquè 'ls governs, no tractantse de sa existencia, creyan sempre tenir en la ley ordinaria plens medis coercitius pera regularisar l'ordre públic quan s' alterava no afectant á sa vida civil. Mes en las qüestions de treball ja es altra cosa; á pesar de que may en ellas se tracta, no ja s' enderrocar cap govern, sino ni tampoch d' alterar l'ordre públic, ja que quan resultan algunes de las anomenadas coaccions no arriba la alteració del ordre públic ni de molt; lo que proporciona de qualsevol motiu de marmanyer sa ó de digreres, á pesar d' aixó, donchs, tenim que per las qüestions de treball acuden desseguida las autoritats á la proclamació dels estats de guerra ab uns lleugerets que ratlla en ridiculo moltes vegades.

Per l'article 1.º de la citada ley d'Ordre Públic s' estableix que las disposicions d' ella són tan sols aplicables quan s' ha promulgat la ley de prevenció de las garantías constitucionales á que s' refereix l' article 17 de la Constitució, quin segon párrafo diu textualment:

«...no estando reunida las Cortes y suspendido el gobierno y en tal caso, bajo su responsabilidad, se podrá suspender de garantías á quien refiere el párrafo anterior, sometiendo su acuerdo á la aprobación de aquellas lo más pronto posible»

Donchs bé, f' any passat estavan reunidas las Cortes pel 1.º de Maig, y sense consultarias previament, va declararse de cop y volta l' estat de guerra en varias provincias d' Espanya, ab tot y governar llavors un govern molt liberal dintre de la monarquia.

Pero encara hi ha molt més: En la ley de Ordre Públic se prevé que la suspensió de garantías no impedisca més que la declaració del estat de prevenció y alarma, dintre 'l qual funcionan los tribunals ordinaris y la autoritat civil cuydes de disoldre grupos si se 'n forman, de suspendre periódichs y fer mudar de domicili á 150 kilómetres lo máxim ó deterrar á 250 ó 300 impresores suposats sediciosos, ab lo qual quedan suspensas las garantías dels articles 4, 5, 6 y 9, y párrafos primer, segon y tercer del 13 de la Constitució, que consignan que 'ls espanyols y estrangers residents á Espanya sols poden ser presos per causa de delictes, la inviolabilidad del domicili, sobre tot de nit, y 'ls drets individuals d' emissió del pensament, de reunió y d' associació.

Donchs tampoch ne tingueren prou en lo dia de l' any passat las autoritats per una simple qüestió entre l' capital y 'l treball, y a pesar d' estar reunidas las Cortes no s' passá pel 1.º de Maig de prevenció y alarma que senyala tot lo que l' referida ley d'Ordre Públic, sino que de cop, als primers sintomas d' alteració del ordre públic, se declará l' estat de guerra invocant lo 1.º de la ley, que diu aixó:

« Art. 13. Cuando la rebelión ó sedición se manifieste desde los primeros momentos, sucesos á su raso los rebeldes ó sediciosos, ó comprometida la autoridad civil le urgente necesidad de acudir á la fuerza y restablecer el mando por dominarlo, se pondrá de acuerdo con la autoridad judicial y la militar, y dispondrá la inmediata declaración del estado de guerra.—Si no hubiese acordado entre estas autoridades, ni tiempo para tomarlo, se entrará desde luego provisionalmente en el estado de guerra en los dos primeros casos del párrafo anterior, desde el momento en que se declara el gobierno y á las autoridades superiores respectivas respectivamente »

Y si ara considerem que l'article 143 del Còdich penal defineix per rebelió « aixecarse públicament contra 'l govern; para destruir ó privar de libertat al rey ó regent, impedir la reunició ó la elecció de las Cortes ó disueltas, resistir á la autoritat, sustruere cassos ó evadir de la obediencia al govern y usar por sí ó despachar als ministros de sas facultats constitucionales, y que l' article 350 del mateix Còdich defineix per sedició « alzarse públicament para conseguir per la forza, impedir la promulgació ó la execució de las lleys ó la libre celebració de las elecciones, impedir á qualsevolq autoritat, corporació oficial ó funcionari públic lo exercici de sas funcions, exercir actos d' odi y venjanca en la persona ó bens d' alguns autoritar ó de sos agents, ó contra 'ls particulars ó qualsevol classe del Estat, y despachar de sos bens ó particulars, municipi, provincia ó Estat, ó tallar ó destruir dits bens »; si considerem, repetim, lo que son los delictes de rebelió y sedició y veym que á una intenció de huelga se declara l' estat de guerra invocant l' article 13 de la ley d'Ordre Públic, la parcialitat del Estat en favor del capitalismo no pot ser més manifesta, irritant ó infundada.

Se tracta de cometre cap dels delictes de rebelió y sedició en una huelga, sia per rebats d' horas ó sia per aument de salari; Ningú podrà sentir l' afirmativa. Lo que se 'n dighen coaccions, cabell de bellavís advocat per autoritats y capitalistes pera justificar persecucions improcedents, tenen lloch molt diferent en lo Còdich penal 'ls delictes de rebelió y sedició, y per ells, de consegüent, ho pot declararse l' estat de guerra invocant l' article 13 de la ley d'Ordre Públic, com va ferse l' any passat. Ademés, fins acceptant no ja las coaccions, sino que algun's proposats cometre algun's dels delictes de rebelió ó sedició ab motiu ó pretext de huelga, tampoch vindria justificada la proclamació del estat de guerra mentre los rebeldes ó 'ls sediciosos no fossin los suficients á constituir un grave perill per l'ordre públic y no s' haje probat ser insuficient la autoritat civil pera dominar la agitació. Aixís ho estableix la repetida ley d'Ordre Públic en son article 12, que diu lo següent:

« Art. 12. Si la autoridad civil, una vez empleadas todas las medidas de que en circunstancias ordinarias dispone y alarma le otorgan los precedentes artículos no fuesen por sí sola, ni auxiliada por la judicial, á disminuir la agitación y restablecer el orden, lo prevendrá en un bando, que se publicará con la solemnidad posible, é inmediatamente después dispondrá que la militar proceda á la adopción de los medidas que reclame la paz pública, previa la declaración del estado de guerra. »

Ara bé; lo govern liberal va cumplir ab la ley lo Maig del any passat, publicant l' estat de guerra de cop y volta en varias provincias sens passar pel de prevenció y alarma, y tractant com á rebeldes ó sediciosos als que sols pretenian millorar sas condicions de treball? Pot declararse l' estat de guerra ni per las prestigiosas coaccions que diuen que exerceixen los huelguistas, ab tot y que nosaltres havem probat que més ne fan encara sos contraris!

Donchs si 'l govern liberal de la monarquia espanyola de tal modo se posa l' any passat á favor de la burguesia, ¿que tenim d' esperar aquest any del govern actual, genuí representant de la classe capitalista? Verdaderament que res de bo y molt de dolent des esperame 'l treballador. Mes ¿té per aixó de renunciar á la huelga, si ab ella creu que pot obtenir algunes ventajitas en son estat? No. En primer lloch, si per estar los conservadors al poder renunciés la classe obrera á la huelga, ¿demostraria una cobardia vergonyosa que faria sa causa antipática á todas las personas imparcials. En segon, sent la huelga una operació de resistencia perfectament enmotivada á la ley, té de posar especial cuidad en no sotrirse d' ella pera no donar motiu, acusa ni pretext d' atropellis autoritaris. Si, lo que no es d' esperar, pero molts temen, á pesar de sa prudencia y sa actitud legal la massa obrera fos atropellada, llavors, ¿vingui lo que vingui, que 'ls obrers constaran ab la sim-

patia de la opinió pública, que es lo que més los interessa.

En tant nosaltres acabem aquestos articles creyent haver deixat probat:

1.º Que las lleys, confeccionadas pels representants del capitalismo, estan tot lo que poden en contra del obrer en las qüestions economicas de capital y treball.

2.º Que no havemhi encara prou ab aquesta pressió legal contra l' obrer, venen luego los representants del Estat, y no sabent guardar la neutralitat que 'ls pertoca en aquestas lleytas, se colocan decididament á favor del més fort.

Y 3.º Que l' resultat lloçich dels dos extrems anteriors no pot ser altre que indubiar á la classe obrera á buscar sas milloras fora de la legalitat, lo qual sempre constituiria un motiu d' intranquilidad general y d' alarma, que podria desaparèixer si las lleys fossen justas é imparcials los encargats d' aplicarlas en las qüestions entre lo capital y 'l treball.



LOS AIXALABRATS



no sus quart de que may n' hi hagués hagut.

Los homes d' enteniment los han motejat de una pila de maneres.

Aixalabrats, tarritarots, plugas de la petroquia, gats dels frames, barliquis-barloquis...

No acabaria may si hagués de fer lista dels motius que la humanitat d' ordre, desagredit y perversa, com tothom qui es egoista, ha tret á n' aquets que, segons lo meu modo de veure, son la salvació de la humanitat entera.

Y es perquè en la immensa maquina del univers cada pensa hi fa la seva funció insalterable y precisa, y á n' als aixalabrats es á qui l' etern maquinista va encarregar la missió de portar lo progrés, la civilització y fins lo benestar á n' als mateixos que los denigran y los insultan.

L' home d' ordre, demanant avans que no un ofensa qui ho siga, l' home d' ordre, que no es útil ni á si mateix, ja que ab la quietut que ell tant proclama, no la res més que adelantars de uns quants mesos l' atsch de feridura, es lo qui té declarada á n' als aixalabrats una guerra més crua y més cruel.

Troba que toniollan lo mon ocasionatill moralment aquella trepidació que en parets y vidres produheix lo pas del carrer dels banys pel carrer, que tot tremola y esta pròxim á caure per culpa d' ella, y que si ella no fossin un gosarian en la terra totan los benaurats humanitats de un benestar sens limits.

¡Ay! ¡Y quant equivocats están!

Si jo sentís defensar aquesta idea á un noble de sanch blava ó á un rey per dret diví, comprendria lo ofuscació y fins veuria lògich quin qualsevol ser pertencient á una d' aquestas duas especies de bimens, renegats dels aixalabrats; pero sentirne dir mal á lo fill de un adoguer ó de un betas y fills, que lo seu pare, ablo enginy y lo bon acert que ha tingut en fer la fortuna, y que tant l' honra, si ha deixat á n' ell prou pera fer dur gorro á sa mayora y esquivar de fesch ab lo seu cotxe, si molt convé, és no al fill de un marqués pobre que poseheix lo títol de resultat d' haverse batut los seus ascendents contra 'ls moros; francament; es cosa que me desespera y que m' importa fins á quin punt la humanitat es ingrata ab tothom qui la favoreix d' una ó d' altra manera.

Ingrata, sí; perquè ¿com es possible que hegin olvidat aquestos senyors d' abolench democràtich que si no haguessen sigut los aixalabrats ells foran vassalls de remensa, ó balliestes d' un castell, ó tot lo més burgueses acomodadas sense dret á cap preeminencia ni á cosa que pogués ensalitzar, perquè tot aixó no més era patrimoni d' uns quans?

Los de més forma d' esperit ó altura de pensar, que, essent fills d' un mestre d' estudi, han arribat á ministres ¿que no ho saben que si ho haguessen sigut aixalabrats potser ni llegir sabriessen foran rabadans, y la manya que ara tenen pera tirar la pedra y amagar la mà, la haurien d' emplear tota en tirarla ab la fons als llops



# LA HUELGA DEL 1.º DE MAIG DEL ANY 1890



Y como obreros, con campana  
de la que cubren por el día  
de la huelga.



Y ahora obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y nosotros la revolución  
aquesta revolución,  
de que se convierten a través  
por el día del 1.º de Maig.



Una revolución es la revolución,  
por el día del 1.º de Maig,  
a través de la revolución  
por el día del 1.º de Maig.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



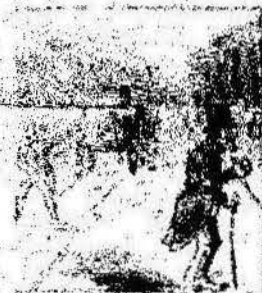
Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



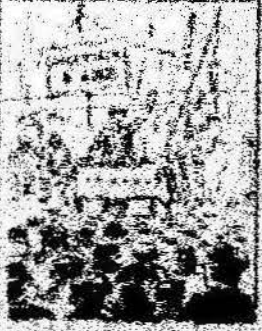
Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



Y como obreros del día  
que el día del 1.º de Maig,  
una bandera tal es  
por el día del 1.º de Maig.



Los que han estado por nosotros  
contando con el parlamento,  
y ahora la revolución  
al camp de los Catalanes.



—Que hi haurà, que succeirà pel 1.º de Maig

Aquesta era una, veritats incògnita, inter-

marat pel temor a la bogia general.

Y la pitjor es que hi arribava y contava en-

cara la bogia.

Que per nosaltres es despitava a sense trobarlo

mentres los obrers, sapigui venir clar que amb

se treua d'una bogia pacífica y legal.

Y sobre tot que les qüestions no s'hauran de

lavors encetar lo foch, en lloch de procurar

apagarlo en cas de manifestaren alguna gu-

pira.

Si l' primer meeting de dones celebrat a Bar-

celona no ja un success, lo segon, que s' celebrà

en districte darrer al Carrer Boscà, fou

un extraordinari motinellament en los salis de

las verdoladoras obreres.

De gom a gom pic l'explosió tenen de ge-

balladors, las obreras exposen ses lides

respecte a son treball, sent una met' esplendide

per la concurrecia quasi sob' dominar la so-

la loria en los discursos.

La organització de quallipg de las Trep' Classes

de Vapor, fou també objecte de concors per

part d' una de las obreras. No volem orga-

nitzacions, digui la alitutia, on las que van organ-

dir, sino que volien ser llibres d'entre de quan-

tos d'elles. Y luego claus una bofetada al mo-

strero a la premsa que s' figuà de se primers

reunido, ahonto les grades a la premsa impo-

rtal, digui, y respecte als que s' heu escapa de

dir, que no mouren desgracia al l'iberal y als

liberals.

Se venen luego una opòidat una comite-

mosa d'amarant la masculidat de la l'ansa, y con-

ta fora la que al sentir estava tan gran que

nomes pens figurar a les l'anses de las obreras

proteccion de traballadors.

De per las dones que volem compenjar an-

dras y deslitas concompañer de l'etica exper-

taid de que son volem.

Al sortir del meeting de dones, un periodista

circunda d' un grup guals havia sent la in-

directiva de l'inducta a l'obrador, se acordava

un altres periodista lliberals que abeguen lo

diu en el meeting, q' no publicaba, y senbla

que prohibeixen de rebre.

Y accedeix que demagoga, y perders una bo-

fetada com q' de Madon, a Crues per aquesta

autobornia, y Masal del l'liberal guals marcats

a las grades del carrer.

1.º DE MAIG:

Si no para lo productiu no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Si no s'organitza el treball, no pot acabar

la que pot dur a terme el treball.

Una pena que al cervel pogua l'habilitar deladament

a son amor.

Lo que es dir: l'hege la mal que l' habilita.

Un jof de polidre y l'usua de son colidament

han imprugat a la premsa de Plubug (Daman-

Uit) per haver fet foch contra una bogia.

La Compara y La Explosio contra espere

any no han trobat la bogia contra la bogia.

Han qüestio garantizada del soy pover, q'

he ja que esperat seri demorat per demora-

lar a politica bregica veragomai.

Les forneroban fer de sangrada de la bogia.

en temps lo foch lo dia 29 d' Abril.

Ab uns quants dies que s' sempre no pre-

guntat a quants 7 a 10 y al 7 vobolcion de

soch, y el fochis atlantier per conseguir

las vops bregas.

Ab havens va reportitza son armament lo

abans, en previst dels sedicions que pogua

ocorre.

Si volien també pover' seria de comensa a

las vops bregas.

La ha arribat a Barcelona la sequida so-

pagada d' instruccio.

Y encara dita que l' gobierno no vol la an-

anyansa de la classe obrera, quan porta a don-

ar una son més obligada obrer instruccio.

Pel 1.º de Maig ha manat lo gobernador

que s' molis de Barcelona quedin en-

claus per al la sequida per donar alguns

l'itres instructives als perdants de las vops

bregas.

LO NITRODES

Una al Poynt de Gracia en primer, un

si comen, y ab los queros que lo per 7º

expugnat a sonde, los conquevan

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

de per unes l'itres, un cert bregas

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7

Pàg. 7



Asistencia

ESTÁT

PRESIDENT

G. K. WOOD

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY  
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION  
500 N. 5TH ST. N. Y. C.